

The sun illuminated a wet branch
and leaves of gold seized
the eye's pupils;
These gold leaves, that traveled
night and day
within the blood of my heart,
they changed their nature.

And when they arrived
at the soul
at her solitude,
they turned into faraway signs
of light,
into secrets from heaven
ancient wonders.

~ Zelda, from *Shirei Zelda*, 1985

הַשֶּׁמֶשׁ הָאִירָה עֵנָף לַח
וְעֵלִים שֶׁל זָהָב צָדוּ
הָאִישׁוּנִים;
עַלִי הַזָּהָב שֶׁנָּסְעוּ
לַיְלָה וַיּוֹם
בְּתוֹךְ דָּם לְבִי,
שֶׁנּוּ תִבְנִיתָם.

וְכַאֲשֶׁר הִגִּיעוּ
עַד הַנֶּשְׁמָה
עַד בְּדִידוּתָהּ,
הִפְכוּ לְאוֹתוֹת רְחוֹקִים
שֶׁל אֹר,
לְרִמְזִים מְשֻׁמִּים
מוֹפְתִים עֲתִיקִים.

(זלדה, "השמש האירה ענף לח",
מתוך "שירי זלדה", הקיבוץ המאוחד 1985).